

2. číslo - leden
2025/2026

HORÝTALK

Rozhovor s paní zástupkyní

Kuchařské okénko

Vánoce u nás ve škole!

Zajímavosti ze světa Rugby

Tipy na výlety

Novoroční kvíz

Úvodní slovo

Milí čtenáři,

Zima je v plném proudu a s ní přichází vydání dalšího čísla školního časopisu **HoryTalk**, ve kterém se opět ohlížíme za tím, co se u nás ve škole dělo, děje – a co Vás může inspirovat i mimo školní lavice. I tentokrát jsme dali prostor rozhovorům, nápadům i tvorbě, která vznikla přímo mezi Vámi.

V tomto čísle se můžete těšit na rozhovory s paní zástupkyní i Vaší spolužačkou, nahlédnete do aktuálního dění ve škole a žáci ze Slovenska Vám představí také svou školu, s níž jsme rozjeli v rámci eTwinning různé aktivity.

Dále se dozvíte, jak dopadl kvíz z minulého kola. Nechybí ani recepty na lahodné snídaně či svačiny nebo vlastní tvorba žáků. A pro ty, kteří neradi sedí doma, jsme připravili také tipy na výlety v našem okolí.

Věříme, že si v časopise každý najde něco, co ho zaujme, pobaví nebo inspiruje. Děkujeme všem, kteří se na jeho tvorbě podíleli, a budeme rádi, pokud se zapojíte i Vy – ať už svým nápadem, textem, kresbou nebo rozhovorem.

Přejeme Vám příjemné čtení
a pohodovou zimní atmosféru!

Redakční tým klubu Koumák

Obsah

Citát pro toto číslo	3
Rozhovor s paní zástupkyní	4
<i>K moři nebo na hory? My už to víme.</i>	
Rozhovor s Viky z 9. B	5
<i>Oblíbený film? A jediné v angličtině?</i>	
Vánoční koncert	6
<i>Aneb jak jsme si ho společně užili.</i>	
Vánoční Wroclaw	7
<i>Zase jsme vyrazili za hranici.</i>	
Klub Koumák	8
<i>Místo s mnoha zážitky</i>	
Vánoční tramvaj 2025	9
<i>Máte chuť na ostravskou vánočku?</i>	
Zajímavosti o rugby	10
<i>Jaké hodnoty hráči rugby uznávají?</i>	
Příběhy: V pasti času	11
Žena	13
Zombie apokalypsa	16
Language Corner	18
<i>Jak vypadá základka na Slovensku?</i>	
Tipy na výlety	19
<i>Kam v zimě za zážitky?</i>	
Kuchařské okénko	20
<i>Máte chuť na výborné palačinky?</i>	
Novoroční kvíz	21
Výsledky soutěží	22

Citát pro toto číslo

Citát „Pravá láska je jen jedna napsal Honoré de Balzac, francouzský spisovatel. Znamená to, že opravdová láska je vzácná a jedinečná, ačkoli můžeme potkat spoustu lidí nebo situací, které se jí jen podobají.

Časopis HoryTalk navazuje na již tradiční školní časopis ZŠ Horymírova.

Časopis vzniká na základě podpory nadaných a talentovaných žáků klubu Koumák, a to v rámci školní redakce. Příspěť ovšem může kdokoliv.

Veškerá grafika i obrázky jsou dílem žáků ZŠ Horymírova stejně jako veškeré texty.

Kontakt: peleskova@zshorymirova.cz
senovska@zshorymirova.cz
hajna@zshorymirova.cz

Rozhovor s paní zástupkyní Teichmannovou

Jasmin Njahi, Nicol Rybáková, 6. C

Paní zástupkyně, co ve škole děláte a co učíte?

Tak, já učím čtvrtou třídu angličtinu, osmou a devátou ruštinu., jinak mám na starosti "papírování".

Odkud pocházíte?

Z Olomouce.

Chodila jste jako malá do školy ráda?

Ano, měla jsem hodné učitelky, tak proto.

Kdybyste nebyla paní učitelka a paní zástupkyně, čím byste chtěla být?

Učitelkou, jenom učitelkou, moje maminka byla též učitelka.

Jaký byl váš největší průšvih ve škole, když jste byla dítě?

Rozbité okénko.

Kam nejraději jezdíte na dovolenou? K moři, na hory, nebo někam úplně jinam?

K moři nejraději.

jaké jídlo máte nejraději? A jaké byste nikdy nejedla?

Nejraději mám mořské plody. Nesnědla bych červy, šváby.

Máte nějakého domácího mazlíčka nebo oblíbené zvíře?

Ano, australského ovčáka. Mám fenu Emilku.

Co ráda děláte, když zrovna nejste ve škole?

Ráda plavu, chodím se psem na procházky, mám ráda divadlo, kolo.

Rozhovor se spolužačkou Viky Drozdíkovou

Natálie Futó, 7. C

Viky vyhrála anglickou výtvarnou soutěž English Illustrator, tak jsme si zašli něco bližšího zjistit přímo za ní.

Jak dlouho už maluješ?

Maluji už od školky.

**Co bylo na tvém vítězném
obrázku v soutěži?**

Byl tam Mauglí s vlkem u ohniště.

**A anglicky ses naučila sama
nebo ve škole?**

Ve škole taky, ale spíše sama.

Filmy nebo knihy v angličtině?

Ve škole taky, ale spíše sama.

A cos viděla v angličtině naposledy?

Stranger Things

**Na jakou školu se budeš hlásit
po základní škole?**

Na uměleckou, obor grafika

Vánoční koncert

Nicol Rybáková, 6.C

Dne 15.12. se u nás ve škole uskutečnil vánoční koncert. Koncertu se účastnili žáci prvního i druhého stupně. Žáci si připravili několik vystoupení, zazněly vánoční písně, hudební nástroje, koledy. Tématem vánočního koncertu byl anděl. Byly tam překrásné písně až po ještě hezčí tance a příběhy. Bylo to užasne všechno vidět.

Vánoční WROCLAW

Jasmin Njahi, 6.C

Když řeknu Wroclaw, co si pod tím názvem představíte?

Já si představím super město s ještě lepší vánoční atmosférou!

Jako první jsme všichni nastoupili do dvou autobusů a jeli směrem k mekáči. Po Mc'Donaldu jsme všichni zase nastoupili do autobusu a jeli do wroclavské ZOO, kde měli super vodní svět (akvária).

Poté jsme se dostavili na známé vánoční trhy ve Wroclawi.

Při procházení a nakupování na trzích jsme měli fotit a hledat wroclawské trpaslíky, kteří se skrývali mezi námi. Byly tam stánky se sladkostmi, teplými nápoji a vánočními dárky. Hraví i akční se zabavili. Byly tam totiž pouťové atrakce, jako například horská dráha, která ze začátku vypadala v pohodě, ale jakmile jsme jí zkusili, byla fakt děsivá. Také jsme navštívili velmi netradiční, alespoň u nás v Česku, překážkový vánoční dům. Na místě byly obchodníci, místní a turisté. Atmosféra byla příjemná a vánoční, protože všude kolem voněly dobroty, skořice a perníčky.

Kdybych tento výlet měla popisovat do přesných detailů, tak bych nejspíš nikdy neskončila, jinými slovy BYLO TO MAGICKÉ! ✨

Nakonec jsme jeli autobusem ke škole a cestou ještě v Polsku jsme viděli reklamu na Stranger Things 5, kterou jsme si všichni fotili. 😊

KLUB KOUMÁK

V klubu Koumák jsme si užili několik setkání. Na badatelském dni jsme si vyzkoušeli různé chemické a fyzikální pokusy. K některým nás nepustili, ale mohli jsme se podívat. Bylo to skvělé, takže jsme museli přivést i rodiče, kteří bádali s námi. Na druhém setkání jsme se ocitli v (nejen) digitálním světě a zjistili, kolik možností v budoucnu máme, pokud s technologiemi budeme umět dobře zacházet. I tohle setkání bude mít své opáčko a opět s rodiči.

Koumáci

Vánoční tramvaj 2025

Jan Vaněk, 5. C

Konečně vyrazila ostravská vánočka! Ptáte se, co to je? Je to označení pro vánoční tramvaj typu Škoda 39 T.

Na tramvaji můžeme vidět známé budovy, např. (Nová radnice, Stará radnice, porubský oblouk, Bolt Tower, atd.) Tramvaj poznáte podle zářících světýlek po celém jejím obvodu.

Co v tramvaji zažijete: hudební doprovod nejznámějších českých koled, živou hudbu, kdy nastupují hudebníci společně s cestujícími zpívají. Vše doplňuje velmi krásný vánoční interiér.

Tramvaj se řídí podle speciálních jízdních řádů, najdete je na:

www.dpo.cz/vanocnitramvaj/

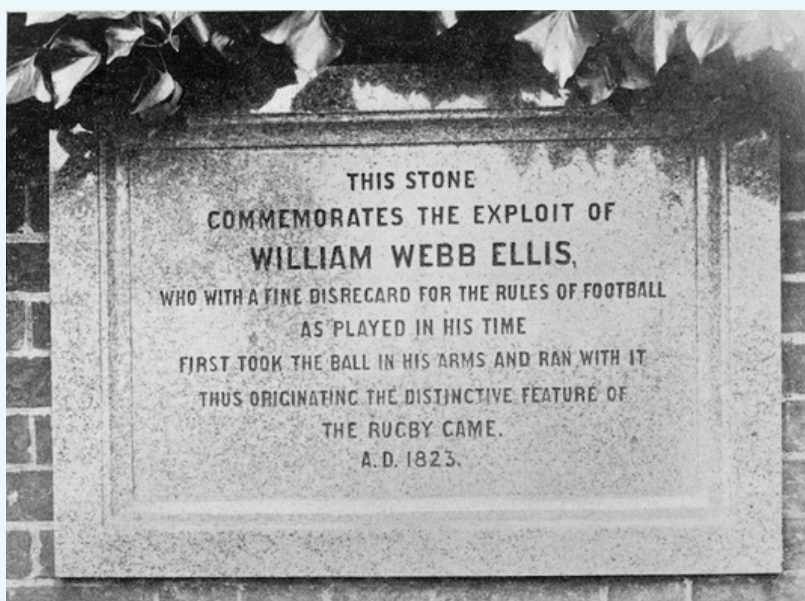
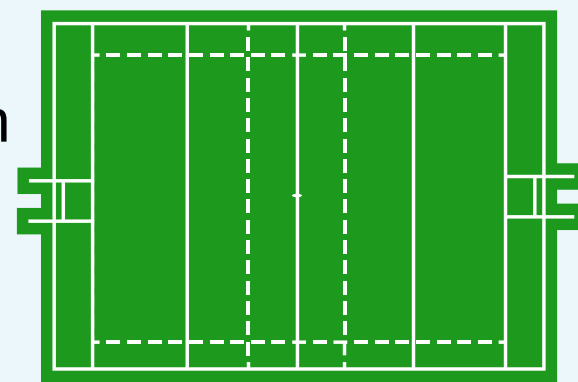
Zdroj: <https://www.dpo.cz/vanocnitramvaj/>

RUGBY

Jan Vaněk, 5. C

Rugby je týmový sport s velkým kontaktem, který vznikl v ragbyové škole Warwickshire v Anglii v první polovině 19. století, když žák William Webb Ellis během zápasu ve škole v anglickém městě Rugby vzal míč do rukou a běžel s ním k soupeřově brance. Od té doby je tato varianta fotbalu označována jako „rugby football“, česky pouze ragby. Ragby je založeno na běhu s míčem v ruce.

Ve své nejběžnější formě se hraje mezi dvěma týmy po 15 hráčích, kteří používají oválný míč na obdélníkovém hřišti zvaném hřiště. Hřiště má na obou koncích brankové tyče ve tvaru H.

Hodnoty rugby

Sdílená radost, nadšení, respekt, týmový duch a disciplína. To jsou základní hodnoty sportu, který stojí na rychlosti, síle, komplexních dovednostech a tvrdých, přesto férových soubojích tělo na tělo.

„Rugby může hrát malý, vysoký, tlustý i hubený. Každý tým potřebuje hráče různých velikostí a s různými dovednostmi. Spojuje je tvrdá práce a ochota se fyzicky obětovat, riskovat zdraví pro týmové vítězství. Díky tomu vzniká mezi hráči silné pouto.“

S rugby se v Ostravě můžeš setkat v Mariánských Horách na hřišti TJ Sokol Mariánské Hory. Tréninky máme v úterý a čtvrtek odpoledne. Tak si to přijd' taky vyzkoušet.

Třeba zrovna ty uděláš stopu v tomto nádherném sportu.

V pasti času

Tereza Fluksová, 7. B

Dvacátého listopadu 1986, Texas, 22:31.

Den, kdy všechno tohle začalo.

Sedím ve svém pokoji s dvěma okny. Je ticho. Příliš velké ticho. Hodiny tikají, ale pak si uvědomím, že se ručičky nehýbou. „To už není normální,“ říkám si. Hodiny ukazují čas 22:31.

Vstanu od stolu, najednou zase sedím. Mrkám očima ve zmatenosti. Hlava mi pulzuje, jako kdyby se mi v ní otevíraly mezery, a nepamatuji si, co bylo teď a co včera.

Najednou slyším hlas. „Hej,“ volá na mě někdo. Otočím se. Nikdo tam není. Šeptám si: „Všechno bude v pohodě... hlavně klid...“

„Já nejsem ty,“ ozve se za mnou. Mrazí mě po zádech. Za mnou stojím já. Nebo někdo, kdo vypadá jako já, ale má šedší oči a vyčerpaný obličej.

„Co chceš?“ vydechnu.

„Už jsi tu dlouho,“ povídá. „A pořád nemáš důvod,“ šeptá.

Nevím, co mám říct. Ona – neboli já – se rozplývá na prach.

Na chvilku zavřu oči. Když je otevřu, stojím u dveří. Otevřu je – za nimi je opět můj pokoj. Ale něco je na něm špatně. Chybí mi tam pár věcí. Polička, křeslo,... Vejdu znovu do dveří. Zase můj pokoj.

Čas se mění. Já se měním. Občas stojím, občas ležím, občas sedím. A tohle všechno se furt odehrává v té jedné minutě – 22:31.

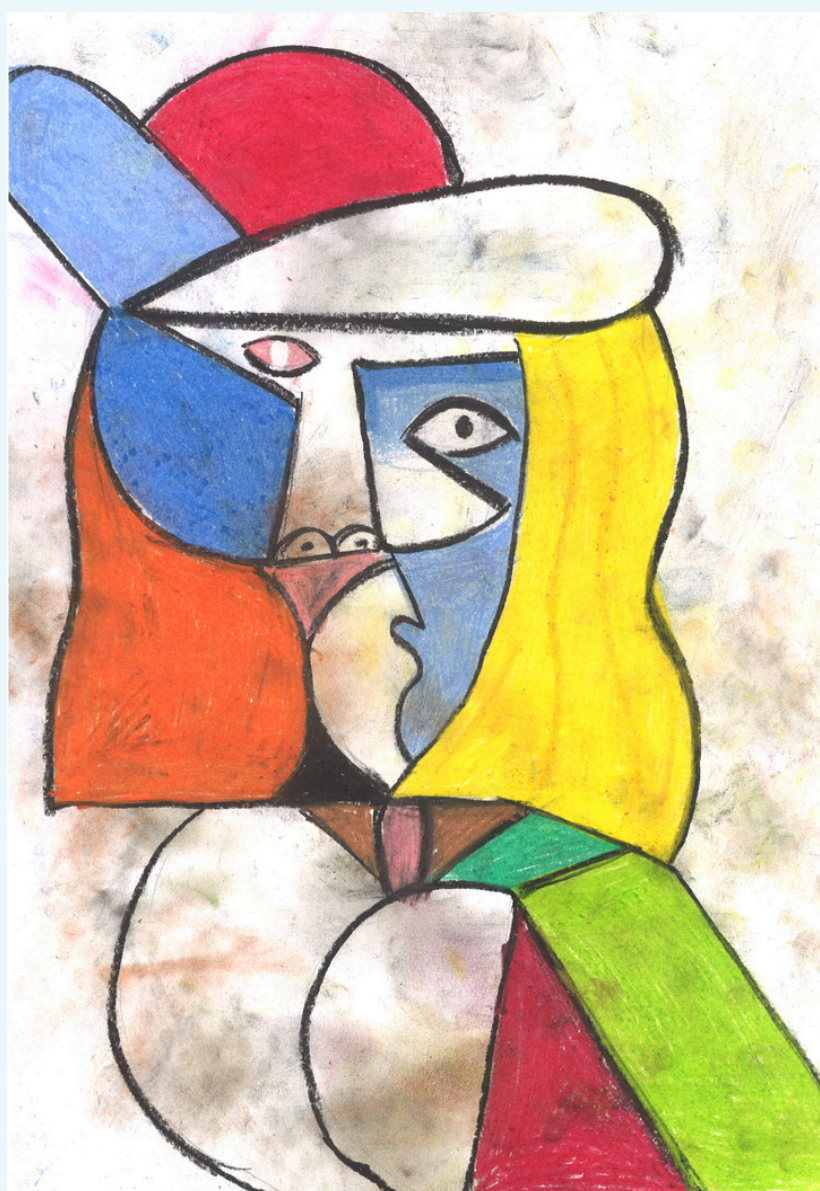
Sednu si ke stolu a začnu psát, abych se ujistila, že fakt existuju. Písmena, co napíšu, se před mýma očima tvarují, lámou, vytrácí, mizí, hýbou se... jako by se mě realita styděla dokončit.

Stěny se vlní. Pokoj se rozpadá do úlomků světla a všude vidím své verze. Jedna se směje, druhá brečí, další sedí v koutě a pohupuje se jemně dopředu a dozadu a mumlá si potichu:
„Ještě chvíličku... ještě chvíličku...“

Natáhnu k ní ruku, ale sotva se jí dotknu, propadnu se do temnoty. Padám. Rychle. Náhle.

Z temnoty vznikla duhová světla. Takové pruhy jako iluze. Vidím, jak mi vlají ruce při mém skoro nekonečném pádu. Na sekundu zavřu oči.

Když je otevřu, sedím v lavici. V 7. B. Prý je 8:00, ale já pořád vidím těch 22:31. Máme hodinu češtiny. Čeká nás psaní slohové práce.

Žena

Tereza Kalusová 7. B

Sedím na zastávce a čekám na svůj autobus. Je půl desáté večer a kolem mě už nikdo není. Až na jednu ženu. Stojí na zastávce naproti a kouká se do telefonu. Ale nevšímám si jí, protože už vidím svůj autobus. Nastoupím do něj a podívám se na zastávku, kde ještě před chvílí stála ta žena. Už tam ale není. Sedí na druhé straně autobusu a kouká se na mě. Pak ale vystoupí a zmizí někde mezi paneláky. Já jedu ještě chvíli, protože bydlím v rodinném domě a ty jsou o kus dál.

Ráno se vzbudím. Podívám se na telefon a zjistím, že už je deset hodin ráno. Normálně tak dlouho nevyspávám, ale včera jsem byl hodně unavený. Každopádně vstanu a jdu si jako obvykle do kuchyně uvařit dvojité espresso, protože bez toho nemůžu začít den. Z kuchyňské linky vezmu ještě skořicového šneka. Jdu si to sníst na zahradu.

Když se ovšem na zahradě usadím, slyším hlasy. Přicházejí od protějšího domu. Je to ale velmi starý dům a už léta v něm nikdo nebydlí. „Nedá mi to, musím se tam jít podívat,“ řeknu si v hlavě. Když už jsem u plotu, podívám se na zahradu za ním. Ovšem v tu chvíli mi přeběhne mráz po zádech. Stojí tam ta žena z autobusu. Dívá se na mě. A pak vyrazí směrem ke mně.

„Dobrý den,“ pozdraví mě s prázdným úsměvem. „Vy budete asi můj nový soused. Jmenuji se Petra a právě jsem se nastěhovala,“ poví mně. Hned na to dodá: „Zdělala jsem tento dům po svém dědečkovi. A teď, když jsem tady, už tu můžu být navždy.“

Než stihnu cokoliv říct, otočí se a zmizí ve svém domě.

Dojdu zpátky na terasu. Její vysvětlení bylo tak prázdné. Děda? Dědictví? Nedává to smysl. V tom domě nikdy žádný děda nebydlel. „Teď jsem neustále v jejím dohledu,“ uvědomím si. Její dům stojí výš, takže vidí celou mou zahradu.

Večer večeřím v kuchyni. Je tma. Ticho. Jím a snažím se sledovat zprávy, které zrovna běží v televizi. Ale nemůžu se soustředit. Stále myslím na tu ženu. Najednou něco slyším. Zvuk. Tichý zvuk. Tupé klapnutí. Jako zavření dveří. Zvednu se a jdu k zadnímu vchodu. Je zamčený. Okna? Zavřená.

Vrátím se ke stolu a vezmu si nůž. Jen pro jistotu. Asi půl hodiny tam jen nehybně stojím a čekám. „Jsem asi jen unavený,“ usoudím. „Půjdu si lehnout.“

Ležím v posteli, ale nemůžu usnout. Každý zvuk. Každé klapnutí. Nahání mi to strach. „Ještě jednou zkontroluji všechny závěsy,“ rozhodnu se. Když ovšem dojdu do kuchyně, uvidím to. V okně, uprostřed zataženého závěsu, je malá štěrbiná. Malá. Milimetrová. V té štěrbině je oko. Černé. Nepohyblivé. Dívající se.

Rychle se otočím a běžím do postele. Neotáčím se. Jen utíkám. Zalezu pod peřinu a tiše ležím. A pak uslyším dech. Hlasitý. Hned vedle.

Pomalů vylezu zpoza peřiny a podívám se před sebe. Petra stojí u postele. Uvnitř mé ložnice. Jen kouká.

„Jak jste se sem dostala?“ křičím. Petra se usměje prázdným úsměvem a řekne: „Ale no tak. Dveře? Zámky? Jsme přeci sousedé. Jsme tu jedna rodina.“

Stoupá ke mně blíž. Cítím chlad.

„Vy si myslíte, že jste mě viděl za plotem? Já jsem tam jen stála, protože jsem věděla, že se díváte. Ale už jsem dávno byla tady. Ve vašem domě,“ pověděla mi.

Křičím. Tak moc, jak jen dokážu. Ale pak si něčeho všimnu. Petra už tam není.

Zbytek noci jsem vzhůru. Hned ráno zavolám policii. Ukáže se, že v tom domě naproti nikdo nebydlí. A ani nikdy nebydlel...

Já se ale hned ten den odstěhuji.

Už je to pár let, co se mi tohle stalo. Nikdy jsem nenašel žádné vysvětlení. Žádné. Do mého domu se nikdy nikdo nový nenastěhoval, takže je opuštěný. Avšak někdy, když kolem něj procházím, vidím v okně Petru. Dívá se. Usmívá se svým úsměvem. Prázdným úsměvem.

Zombie apokalypsa

Jan Woznička, Lukáš Poláček, 7. C

Ahoj, já jsem Gorge, žiju v Kalifornii, chodím na střední, obor mechanik a můj sen je vytvořit si vlastní auto. No jdeme na to.

Den před apokalypsou (pátek)

Vzbudím se: „Zas pozdě!“ Je 6:05. Honem do školy! Ve škole jsem usnul, a to už je po čtvrté. Konečně slyším zvonění a zdrhám na oběd. Na oběd byla koprovka, takže nic moc. Jdu domů a poslouchám hudbu. „Konečně doma,“ říkám si, no a hraju Clash Royale až do večera.

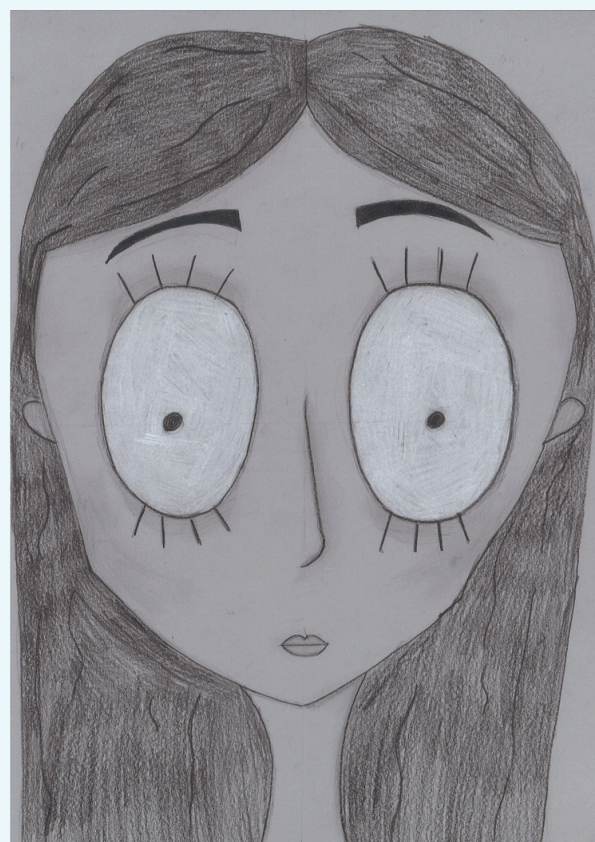
Den 1 – apokalypsa (sobota)

Vstávám v 11:00 a jdu se podívat k oknu, jestli nesněží. Jdu vyhodit odpadky, ale je zaseklý výtah, tak běžím po schodech a upadnu. Vyjdu ven a jdu směrem k popelnici. Slyším divné zvuky z popelnice. Otevřu ji a něco se tam hýbe.

BUM!! Vyskočil na mě zombík! Chytl mě za nohu. Řvu o pomoc, ale nikdo nikde?! Kopnu ho druhou nohou do hlavy. Zvedám se a utíkám ke dveřím. Najednou jich je tu víc. Zavírám dveře a klikám

na výtah, ale nefunguje. Zdrhám po schodech, ale zombíci se dostali přes dveře. Už jsem naštěstí doma.

Všude sirény. Zapínám rádio. Zombíci klepou na dveře. Z rádia se ozve něčí hlas: „Ve Washingtonu je bunkr proti zombíkům! Dostaňte se tam co nejdřív!“ Nespím kvůli tomu teroru celou noc...

Den 2 – neděle

Zkontroluji situaci z okna a něco mi dojde. Vyběhnu k tátovu šuplíku a vezmu zbraň! Pořád zombíky slyším na chodbě. Otevřu dveře a jeden z nich na mě vyběhne. Kopnu ho do břicha. Spadne a slyším už jen ránu. Zombík se svalí k zemi. Zbavil jsem se ho...

Den 3 – pondělí

Vychází slunce a já si říkám: „To jsem se ale vyspal!“

Podívám se na hodinky a zjišťuju, že jsem spal jen 30 minut.

„Lepší než nic.“ V lednici už nic není, tak půjdu něco koupit. Beru zbraň a jdu ven. Otevřu dveře a někoho vidím. Není to zombík, spíš vypadá jako člověk? Chci ho střelit, ale vyklepaným hlasem řekne: „P-prosím, n-nez-zabíjej-te mě!“

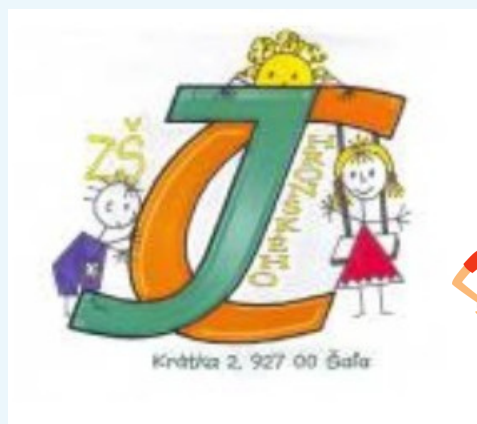
Vyděsím se a dojde mi to – to je člověk!!!

Seznámím se s ním a zjistím, že se jmenuje Tom a je tu na dovolené. Připravujeme se společně ven a vycházíme. Venku je sníh až po kolena.

„Sakra, nezjistíme, kde jsou zombíci!“ Ale stejně jdeme. Vedle obchodu je přece dílna pro mechaniky!

Vezmeme jídlo a jdeme do té dílny. Vidíme auto s klíčky, ale bez nafty. Už se stmívá. Jdeme tedy oba domů, kde usneme.

Pokračování příště...

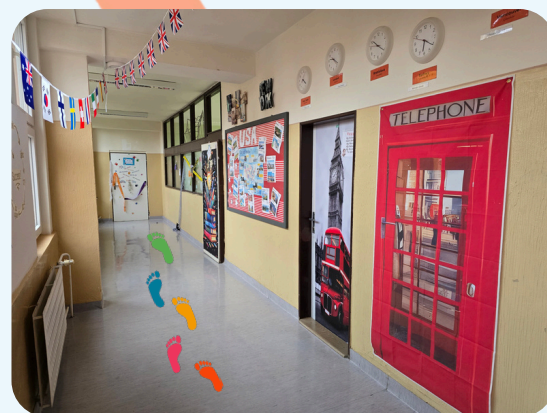
To sme MY!

ZŠ J. C. Hronského

Šaľa je okresné mesto na juhozápade Slovenska, v Nitrianskom kraji. Leží na pravom brehu rieky Váh v Podunajskej nížine. Mesto sa nachádza približne 25 km od Nitry a 10 km od Galanty, pričom do Bratislavy, hlavného mesta, je to približne hodinu cesty. V blízkosti Šale sa nachádzajú menšie obce, napríklad Diakovce, Tešedíkovo, Močenok, Hájske, či Trnovec nad Váhom. V regióne sa nachádzajú poľnohospodárske oblasti, priemyselné zóny a zároveň významné dopravné prepojenia smerom na Nitru – Nové Zámky – Bratislavu. Mesto má dobré železničné aj cestné spojenie a v jeho okolí sa nachádza viacero kultúrnych, prírodných a historických lokalít typických pre juhozápadné Slovensko. V meste je aj dôležitý chemický závod, Duslo.

Základná škola Jozefa Cígera Hronského v Šali je miestom, kde sa snažia poskytnúť deťom super vzdelanie a podporovať ich rozvoj v rôznych smeroch. Škola je známa svojím moderným prístupom a ponúka množstvo rôznych mimoškolských aktivít, ako sú športové, umelecké či vedecké krúžky. Učitelia sú tu zapálení do rozvíjania talentov a schopností detí, pričom sa zameriavajú na individuálny prístup a podporu kritického myslenia. Atmosféra v škole je priateľská a motivujúca, čo žiakov povzbudzuje k dosahovaniu skvelých výsledkov a osobnému rastu. Je tu okolo 510 žiakov a 50 učiteľov. Máme tu modernú učebňu chémie a fyziky, jazykovú učebňu, 2 počítačové učebne, knižnicu a 2 telocvične ktorým hovoríme malá a veľká.

Toto je naša obrovská telocvična, v ktorej sa konajú rôzne školské akcie a hlavne sa tu športuje na hodine telesnej výchovy.

Toto je naša jedáleň. Tu sa podávajú najlepšie jedlá, aké ste kedy mali a kuchárky k nám pristupujú vždy s kamarátskym prístupom.

Toto je naša škola zvnútra. Vidíte tu kabinet anglického jazyka a 2 triedy. Do tej vzadu chodím aj ja.

Tipy na výlety zimní volnočasové aktivity

Veronika Pavlíčková, 5. C

Ať je venku sníh nebo není, zabavit se můžeme i tak.

Ptáte se, kde?

Nabízíme vám pár tipů, kam vyrazit:

Pustevny

Ledové sochy od 17. ledna do 8. února

Skipark Tošovice

Otevřeno denně od 9:00 do 21:00

Skalka - family park

lyže - 9:00 - 16:00

brusle - 14:00 - 16:30

Výborné palačinky

Jan Vaněk, 5. C

Pro mlsné jazýčky jsem si připravil recept na sladké palačinky, které rozehrají všechny vaše chuťové pohárky.

Co je potřeba?

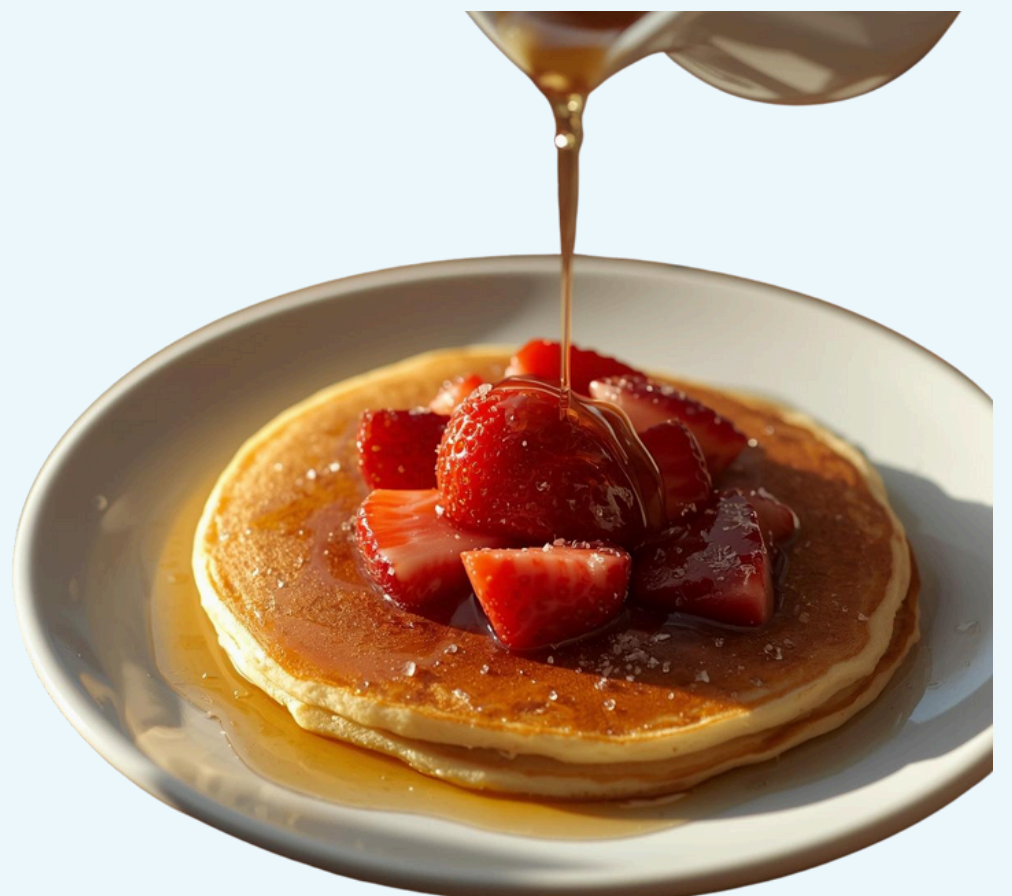
špetka trpělivosti 😊

1,5 hrnku mléka

10g vanilkového cukru

špetka soli

1 hrnek hladké mouky

Novoroční kvíz

1. Kde se budou konat zimní olympijské hry?

- A) Miláno a Cortina
- B) Vídeň a Salzburg
- C) Seattle

2. Na jaký přírodní úkaz se můžeme těšit v roce 2026?

- A) úplné zatmění měsíce
- B) částečné zatmění Slunce
- C) průlet Halleyovy komety

3. Kdy se bude konat MS ve fotbale 2026?

- A) listopad a prosinec
- B) červen a červenec
- C) červenec a srpen

4. Jaka země slaví Nový rok jako první?

- A) Kiribaty
- B) Nový Zéland
- C) Austrálie

5. Kam letět z České republiky 1. ledna, abyste si oslavili silvestr ještě jednou ?

- A) Jihoafrická republika
- B) Hawaj
- C) Spojené arabské emiráty

6. Kde byl nejdražší ohňostroj na světě?

- A) v Abú Dhabí v roce 2009
- B) na Náměstí Ostrava - Jih v roce 2022
- C) v Kuvajtu v roce 2012

7. V Dánsku je zvykem o silvestrovské půlnoci dělat jednu specifickou věc pro štěstí. Co to je?

- A) skočit do bazénu
- B) zatancovat lidový tanec
- C) skočit ze židle

8. Proč se v Česku na Nový rok jí čočka?

- A) aby se nám splnilo, co chceme
- B) aby se nás držely peníze
- C) aby skákaly peřiny

Výsledky adventního šifrování

Zpracoval Jan Vaněk, 5. C

Celkem zapojených účastníků:

2. – 4. třídy: 100 žáků

5. – 9. třídy: 28 žáků

Zaměstnanci: 23

Kategorie 2. – 4. třídy

E. Kociánová (3. A), M. Kouba (2. B), A. M. Brumková (2. B),

E. Oplatková (2. A), D. Bouchalová (2. A)

Kategorie 4. ročníky

L. Fialová (4. C), S. Garbová (4. C), A. Beránková (4. C), V. Kološová (4. D),

Ch. Karalová (4. D), N. Pavelková (4. D),

K. Dudková (4. D)

Kategorie 5. – 9. třídy

3. místo – 10 správně vyluštěných šifer: B. Novotná a L. Belas (6. B),

D. Duda (8. A)

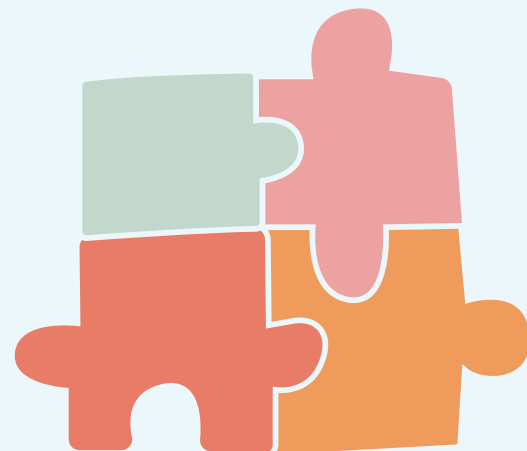
2. místo – 17 správně vyluštěných šifer: R. Bonjolo (7. A)

1.místo – 18 správně vyluštěných šifer: A. Paťorková (8. A)

Kategorie Zaměstnanci školy

Výherci: Y. Bernatová, D. Pavelková, S. Dudová, J. Býma, M. Chytilová,

E. Adamusová

Vítězové kvízu minulého čísla

Náš redakční tým by rád vyhlásil vítěze kvízu a křížovky minulého čísla.

Vítězům blahopřejeme!

Vylosovanými jsou:

A. Paťorková. 8. A

K. Balogová, 6. C

A. Bohošová, 6. C

*Těšíme se na Vás v dalším čísle, které vyjde,
jakmile se přiblíží barevný týden.*